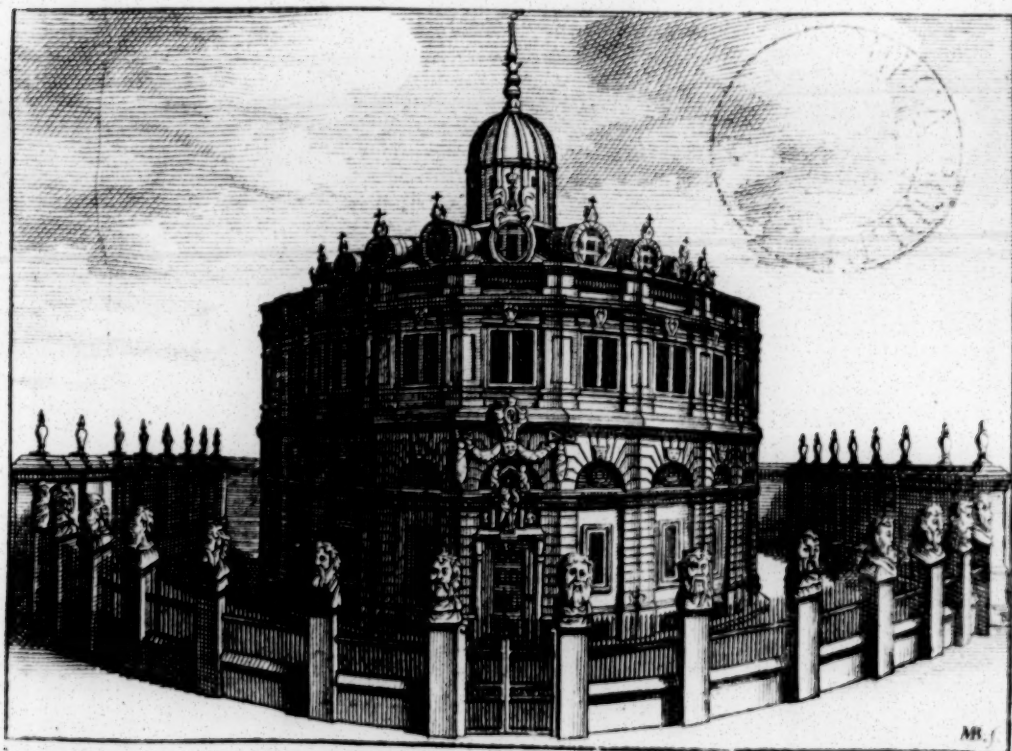

LITANIA

ET ORDO

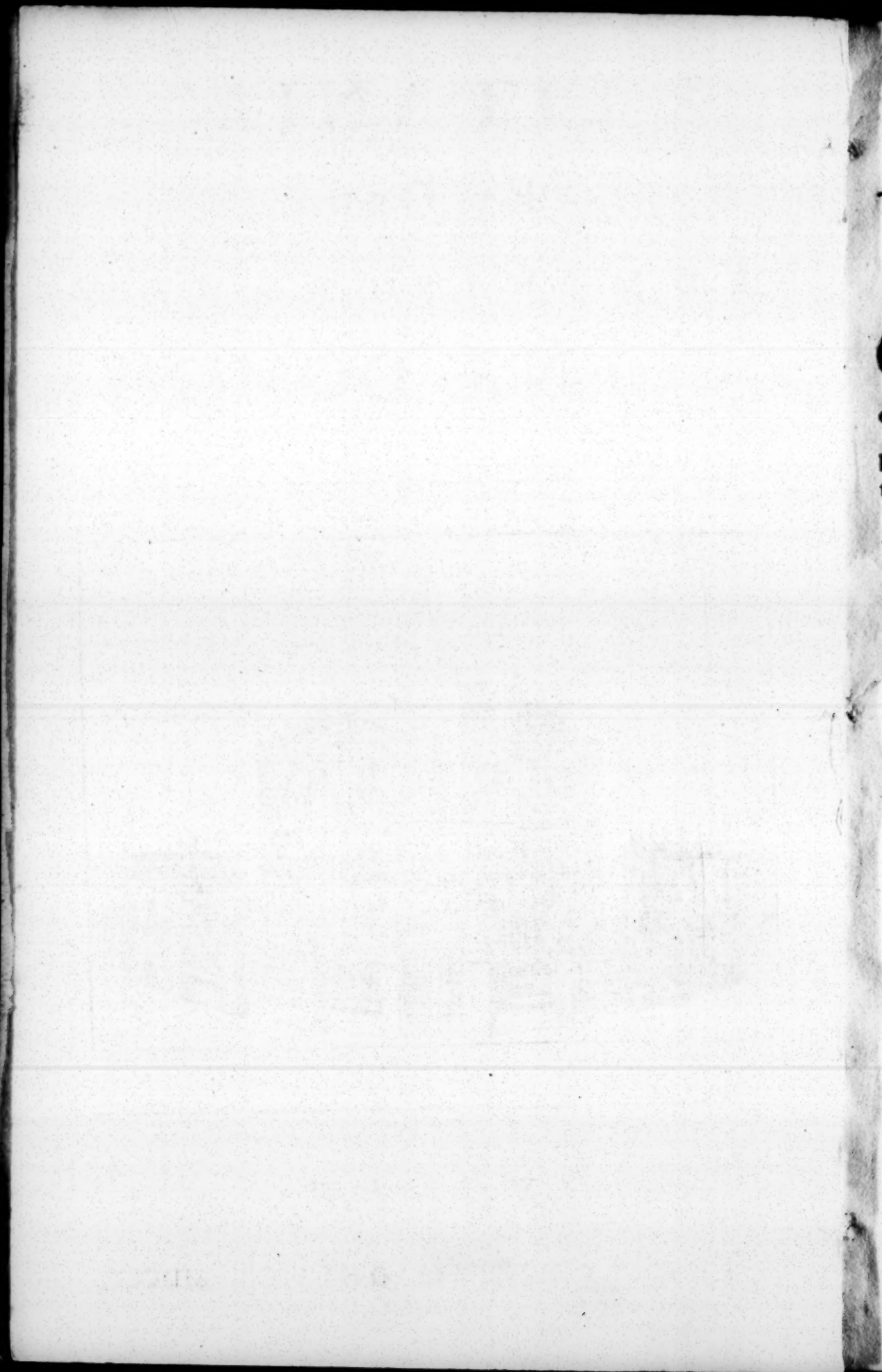
ADMINISTRANDÆ

COENÆ DOMINI

OXONIÆ,

E THEATRO SHELDONIANO, MDCCV.

Stat. Universit. Oxon. TIT. I. §. 2.

QUO auspiciatius simul & solennius Terminus quisque inchoetur, ordinatum est, quod post Preces publicè secundum Liturgiam Ecclesiæ Anglicanæ in Ecclesiâ B. Mariæ Virginis celebratas, Concio Latinè ad Clerum habeatur.

Duo è Magistris necessariò Regentibus, aut etiam non Regentibus, à Procuratoribus designati, Litaniam solenniter ac devotè cantent: Chorus autem respondeat.

Demum post peractas Preces, finitâ etiam Concione, ad sacram Synaxin decenter & reverentè celebrandam se accingant. Cui melioris notæ Academicos frequentes adesse, præter conscientiæ dictamen, publici exempli interest: sicut & singulos ceremoniis & Canonibus Ecclesiæ conformes se præstare interest Disciplinæ Ecclesiasticæ; contra quam ne quid peccetur, sedulo curabit Vice-Cancellarius.

TIT. XIV. §. 3.

Quoties ad Preces publicas, & Conciones ad Clerum accedent, omnes, præter togas etiam capas, & caputia Gradui congrua adhibeant.

L I T A N I A.

PATER de cœlis Deus : miserere nobis miseris peccatoribus.

Pater de cœlis Deus : miserere nobis miseris peccatoribus.

Fili Redemptor mundi Deus : miserere nobis miseris peccatoribus.

Fili Redemptor mundi Deus : miserere nobis miseris peccatoribus.

Spiritus Sancte Deus, à Patre & Filio procedens : miserere nobis miseris peccatoribus.

Spiritus Sancte Deus, à Patre & Filio procedens : miserere nobis miseris peccatoribus.

Sancta, beata, & gloriosa Trinitas, tres personæ, unus Deus : miserere nobis miseris peccatoribus.

Sancta, beata, & gloriosa Trinitas, tres personæ, &c.

Ne memineris Domine iniquitatum nostrarum, vel parentum nostrorum, neque vindictam sumas de peccatis nostris : parce Domine, parce populo tuo, quem redemisti pretioso sanguine tuo, & ne in perpetuum irascaris nobis.

Parce nobis Domine.

Ab omni peccato, malo, & infortunio, ab insidiis diaboli, ab ira tua, & æterna Damnatione,

Libera nos Domine.

A cœcitate cordis, Superbia, Ambitione, Hypocrisi, Ira, Odio, Malitia, & Discordia,

Libera nos Domine.

A fornicatione & aliis omnibus peccatis mortalibus, & à tentationibus carnis, mundi, & diaboli,

Libera nos Domine.

A

A

A fulgure & tempestate, à plaga & pestilentia, fame,
bello, latrocinio, & morte subitanea,

Libera nos Domine.

Ab omni seditione, occulta conspiratione & rebellionem,
à falsis & hæreticis dogmatibus, à duritia cordis,
& contemptu verbi & mandati tui,

Libera nos Domine.

Per mysterium sanctæ Incarnationis, Nativitatis,
Circumcisionis, Baptismi, Jejunii, Tentationis tuæ,

Libera nos Domine.

Per Agonem & sanguineum sudorem, per crucem
& passionem, per pretiosam mortem & sepulturam, per
gloriosam resurrectionem, & ascensionem tuam in cœ-
los, & adventum Spiritus Sancti,

Libera nos Domine.

In tempore tribulationis & prosperitatis nostræ, in
hora mortis, & in die judicii,

Libera nos Domine.

Te rogamus, ô Deus, nos peccatores exaudias, ut Ec-
clesiam tuam sanctam Catholicam regere & gubernare
digneris :

Te rogamus audi nos.

Ut famulam tuam *Annam* Reginam gubernatricem
nostram clementissimam, in vero tui cultu, in justitia &
sanctitate vitæ confirmare, & custodire digneris :

Te rogamus audi nos.

Ut ejus mentem in tua fide, tui amore, ut semper in
te confidat, & ut in omnibus honorem & gloriam tuam
quærat & promoveat, dirigere digneris :

Te rogamus audi nos.

Ut eam fervare & defendere, & ei victoriam contra
omnes hostes suos concedere digneris :

Te rogamus audi nos.

Ut *Catharinæ* Reginæ Dotariæ, Principi *Sophiæ*, &
universæ genti Regiæ benedicere & adesse digneris :

Te rogamus audi nos.

Ut Episcopos, Pastores, & Ministros Ecclesiæ, verâ cognitione & recto intellectu verbi tui illuminare, & ut tam doctrinâ quam vitâ illud promoveant :

Te rogamus audi nos.

Ut consiliarios Regios, & totam Nobilitatem Regni, gratiâ, sapientiâ & intellectu illustrare digneris :

Te rogamus audi nos.

Ut Magistratui nostro velis benedicere, eique gratiam conferre, ut exequatur justitiam, & custodiat veritatem :

Te rogamus audi nos.

Ut populo tuo universo benedicere, eumque servare digneris :

Te rogamus audi nos.

Ut omnibus gentibus unitatem, pacem, & concordiam donare digneris :

Te rogamus audi nos.

Ut mentes nostras ad verum amorem & timorem tui inflammare, & ad mandatorum tuorum observantiam inclinare velis :

Te rogamus audi nos.

Ut populo incrementum gratiæ, ut verbum tuum humiliter audiat, & puro corde amplectatur, & fructus spiritus proferat, donare digneris :

Te rogamus audi nos.

Ut errantes & deceptos in viam veritatis revocare digneris :

Te rogamus audi nos.

Ut stantes confirmare, imbecilles sustentare, & lapsos erigere, ac Satanam sub pedibus nostris conculcare velis :

Te rogamus audi nos.

Ut defendas, juves, consoleris omnes in periculis, necessitatibus, & molestiis constitutos :

Te rogamus audi nos.

Ut peregrinantibus terrâ marique, parturientibus,

ægrotantibus, & infantibus, captivis, & incarceratis
succurrere velis:

Te rogamus audi nos.

Ut pupillis & orphanis, viduis, desolatis & oppressis,
prospicere digneris:

Te rogamus audi nos.

Ut omnibus hominibus miserearis:

Te rogamus audi nos.

Ut inimicis & persecutoribus nostris ignoscas, & eo-
rum corda ad poenitentiam convertere velis;

Te rogamus audi nos.

Ut fructus terræ dare & conservare digneris, ut suo
tempore pie eis utamur:

Te rogamus audi nos.

Ut veram poenitentiam & remissionem peccatorum
nobis largiri, negligentias & ignorantias nobis condo-
nare, gratiam Sancti Spiritus, & emendationem vitæ
nobis donare digneris:

Te rogamus audi nos.

Fili Dei: te rogamus audi nos.

Fili Dei: te rogamus audi nos.

Agnus Dei qui tollis peccata mundi:

Dona nobis pacem.

Agnus Dei qui tollis peccata mundi:

Miserere nobis.

Christe audi nos:

Christe audi nos.

Kyrie eleyson:

Kyrie eleyson.

Christe eleyson:

Christe eleyson.

Kyrie eleyson:

Kyrie eleyson.

Pater noster qui es in cœlis, sanctificetur nomen tu-
um. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut
in cœlo, & in terra. Panem nostrum quotidianum da
nobis

nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos à malo. *Amen.*

Domine, non secundum peccata nostra facias nobis :
Neque secundum iniquitates nostras retribue nobis.

Oremus.

DEUS misericors Pater, qui contritorum non despicias gemitum, & mœrentium non spernis affectum, adesto precibus nostris, quas tibi in angoribus nostris effundimus, easque clementer suscipere dignare, ut quicquid contra nos diabolicæ atque humanæ moliuntur adversationes, ad nihilum redigatur, & consilio tuæ pietatis elidatur, ut nos tui servi, nullis infestationibus læsi, in Ecclesia tua sancta tibi gratias referamus: per Jesum Christum Dominum nostrum.

Exurge Domine, adjuva nos, & libera nos propter nomen tuum.

Deus, auribus nostris audivimus, & Patres nostri annuntiaverunt nobis opera admiranda, quæ operatus es in diebus eorum, & in diebus antiquis.

Exurge Deus, adjuva nos, & libera nos propter honorem tuum.

Gloria Patri & Filio, & Spiritui sancto:

Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in secula seculorum. Amen.

Ab inimicis nostris libera nos. *Christe.*

Respice clementer afflictiones nostras.

Aspice dolorem cordis nostri.

Propitius esto peccatis populi tui.

Benigne audi orationes nostras.

O fili David, miserere nobis.

Et nunc & semper dignare exaudire nos, ô *Christe.*

Christe exaudi nos: Exaudi nos clementer Domine Jesu Christe.

Ostende nobis Domine misericordiam tuam:

Sicut speramus in te.

Oremus.

Oremus.

Infirmities nostras quæsumus Domine benigne respice, & propter gloriam nominis tui, mala omnia, quæ iuste pro peccatis nostris meremur, à nobis clementer averte: & præsta, ut in cunctis adversitatibus omnem nostram fiduciam collocemus in misericordia tua, & tibi semper in puritate vitæ serviamus, ad gloriam tui nominis: per unicum mediatorem nostrum & advocatum Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Gratiarum Actio generalis.

Omnipotens Deus Pater omnis misericordiæ, nos indignissimi servi tui humillime & ex animo gratias agimus pro bonitate tuâ erga nos, & universum humanum genus. Benedicimus tibi pro creatione nostra, conservatione, & omnibus hujus vitæ bonis, præsertim vero pro amore tuo nunquam satis æstimando, quo mundum redimere dignatus es per Dominum nostrum Jesum Christum, insuper pro gratiæ præfidiis & spe gloriæ. Teque rogamus, ut debito beneficiorum tuorum sensu ita corda nostra afficias, ut exinde nos sincere grati, laudes tuas non modo labiis nostris, verum & in vita celebremus, dum cultui tuo nos totos devovemus, & coram te in sanctitate vitæ, & iustitia omnibus diebus vitæ nostræ jugiter ambulamus, per Jesum Christum Dominum nostrum, cui tecum & Spiritui sancto, sit omnis honor & gloria in æterna secula. *Amen.*

Precatio Divi Chrysostomi.

Omnipotens Deus, qui nobis gratiam dedisti, ut hoc tempore unanimiter congregati, preces nostras ad te offerremus, quique polliceris ubi duo vel tres congregati fuerint in tuo nomine, te eorum

rum supplicationes clementer exauditurum, petimus, ut vota & preces tuorum famulorum, prout tibi videbitur eorum saluti maxime expedire, perficias, & præsta nobis in hac vita tuæ veritatis cognitionem, & in futura vitam æternam. *Amen.*

2 *Corinth.* 13.

Gratia Domini nostri Jesu Christi, charitas Dei, & communicatio sancti Spiritus, sit semper cum omnibus nobis. *Amen.*

Ordo Administrandæ
COENÆ DOMINI,

Seu

Sacræ Communionis.

Quo tempore Cæna Domini celebrabitur, Presbyter stans ad Septentrionalem partem Mensæ orationem Dominicam cum sequente Collecta recitabit, populo in genua provoluto.

PATER noster, qui es in cœlis, Sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in cœlo & in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos à malo. Quia tuum est regnum, potentia & gloria, in sæcula sæculorum. *Amen.*

Col-

Collecta.

OMnipotens Deus, cui omne cor patet, omnes affectus cogniti sunt, & nullum secretum est absconditum; Purifica cogitationes cordium nostrorum per inspirationem Spiritus sancti, ut te ex animo amemus, & sanctum nomen tuum debitâ veneratione celebremus, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Tum Presbyter conversus ad populum, Decalogum integrum clara voce recitabit, Populus autem in genua adhuc pro-volutus post unumquodque mandatum, veniam petet à Deo pro illius violatione tempore præterito, & rogabit ut sibi gratia concedatur qua illud servet in futurum, in hunc modum.

Minister.

I. Locutus est Deus hos sermones, & dixit, Ego sum Dominus Deus tuus, non habebis Deos alienos coram me.

Populus.

Domine miserere nostri, & corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

Minister.

II. Non facies tibi sculptile, neque omnem similitudinem quæ est in coelo desuper, & quæ in terra deorsum, nec eorum quæ sunt in aquis sub terra. Non adorabis ea neque coles; Ego enim sum Dominus Deus tuus fortis, Zelotes, visitans iniquitatem patrum in filios, in tertiam & quartam generationem eorum qui oderunt me, & faciens misericordiam in millia his qui diligunt me & custodiunt præcepta mea.

Populus.

Domine miserere nostri, & corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

Minister.

III. Non assumes nomen Domini Dei tui in vanum,
nec

nec enim habebit infontem Dominus eum, qui assumpserit nomen Domini Dei sui frustra.

Populus.

Domine miserere nostri, & corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

Minister.

IV. Memento ut diem Sabbati sanctifices, sex diebus operaberis, & facies omnia opera tua; septimo autem die Sabbatum Domini Dei tui est; non facies omne opus in eo; tu & filius tuus & filia tua, servus tuus & ancilla tua, jumentum tuum, & advena qui est intra portas tuas. Sex enim diebus fecit Dominus cœlum & terram, & mare, & omnia quæ in eis sunt; & requievit in die septimo: idcirco benedixit Dominus diei Sabbati, & sanctificavit eum.

Populus.

Domine miserere nostri, & corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

Minister.

V. Honora patrem tuum & matrem tuam; ut sis longævus super terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi.

Populus.

Domine miserere nostri, & corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

Minister.

VI. Non occides.

populus.

Domine miserere nostri, & corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

Minister.

VII. Non mœchaberis.

Populus.

Domine miserere nostri, & corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

Minister.

VIII. Non furtum facies.

P. B. 49.

Populus.

Populus.

Domine miserere nostri, & corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

Minister.

IX. Non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium.

Populus.

Domine miserere nostri, & corda nostra ad servandum hoc mandatum inclina.

Minister.

X. Non concupisces domum proximi tui, nec desiderabis uxorem ejus, non servum, non ancillam, non bovem, non asinum, nec omnia quæ illius sunt.

Populus.

Domine miserere nostri, & hæc omnia mandata tua cordibus nostris, quæsumus, inscribe.

Tum sequetur Collecta pro Regina, Presbytero sicut antea stante & dicente.

Oremus.

OMnipotens & sempiternus Deus, ex sacro verbo Tuo discimus corda regum in manu Tua esse, eaque à Te dirigi & inclinari prout divinæ Tuæ sapientiæ optime visum fuerit; supplices Te rogamus, uti cor famulæ Tuæ *Annæ* Reginae Gubernatricis nostræ ita inclines atque dirigas, ut omni cogitatione verbo & opere, indefinenter quærat honorem ac gloriam Tuam; & populum Tuum istius curæ demandatum custodire opibus ac pace & pietate florentem studeat. Hæc concede ô Pater misericors, propter dilectum filium Tuum Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Tum dicetur Collecta dici. Ac immediate post Collectam, Presbyter leget Epistolam, dicens, Epistola [seu, por-

tio Scripturæ assignata pro Epistola] scripta est capite — Epist. — versu — *Finita autem Epistola, dicet,* Hic definit Epistola. *Tum leget Evangelium (stante universo populo) dicens,* Sanctum Evangelium scriptum est capite — Evangelii — versu —

Epiphania, seu Christus Gentibus revelatus.

Collecta.

DEus, qui unigenitum Filium tuum Gentibus stella duce, revelasti: concede propitius ut qui jam te fide cognoscimus, post hanc vitam gloriosi Numinis Tui fruitionem consequamur, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Ephes. iij. 1.

CUjus rei gratia, ego Paulus, vinctus Christi Jesu pro vobis Gentibus: si autem audistis dispensationem gratiæ Dei, quæ data est mihi in vobis: quoniam secundum revelationem notum mihi factum est sacramentum, sicut supra scripsi in brevi, prout potestis legentes intelligere prudentiam meam in mysterio Christi; quod aliis generationibus non est agnitus filiis hominum, sicuti nunc revelatum est sanctis Apostolis ejus & Prophetis in Spiritu: Gentes esse cohæredes, & concorporales, & comparticipes promissionis ejus in Christo Jesu, per Evangelium; cujus factus sum ego Minister, secundum donum gratiæ Dei, quæ data est mihi secundum operationem virtutis ejus. Mihi enim omnium sanctorum minimo data est gratia hæc, in Gentibus evangelizare investigabiles divitias Christi; & illuminare omnes, quæ sit dispensatio sacramenti absconditi à seculis in Deo, qui omnia cre-

avit; ut innotescat principatibus & potestatibus in cœlestibus per Ecclesiam, multiformis sapientia Dei; secundum præfinitionem sæculorum quam fecit in Christo Jesu Domino nostro: In quo habemus fiduciam & accessum in confidentia per fidem ejus.

Evangelium. S. Matth. ij. 1.

CUM ergo natus esset Jesus in Bethlehem Judæ in diebus Herodis regis; ecce, Magi ab Oriente venerunt Jerosolymam, dicentes: Ubi est qui natus est Rex Judæorum? Vidimus enim stellam ejus in Oriente, & venimus adorare eum. Audiens autem Herodes Rex, turbatus est, & omnis Jerosolyma cum illo. Et congregans omnes principes Sacerdotum, & Scribas populi, sciscitabatur ab eis ubi Christus nasceretur. Et illi dixerunt ei, In Bethlehem Judæ. Sic enim scriptum est per Prophetam: & tu Bethlehem terra Judæ, nequaquam minima es in principibus Judæ: ex te enim exiet dux qui regat populum Israel. Tunc Herodes clam vocatis Magis, diligenter didicit ab eis tempus stellæ quæ apparuit eis. Et mittens illos in Bethlehem, dixit, ite, & interrogate diligenter de puero: & cum inveneritis, renunciate mihi, ut & ego veniens adorem eum. Qui cum audissent regem, abierunt: & ecce stella quam viderant in Oriente, antecedebat eos, usque dum veniens staret supra, ubi erat puer. Videntes autem stellam, gavisi sunt gaudio magno valde. Et intrantes domum, invenerunt puerum cum Maria matre ejus, & procidentes adoraverunt eum: & apertis thesauris suis, obtulerunt ei munera, aurum, thus, & myrrham. Et responso accepto in somnis ne redirent ad Herodem, per aliam viam reversi sunt in Regionem suam.

Domi-

Dominica prima post Epiphaniam.

Collecta.

VOta, quæsumus, Domine, supplicantis populi tui propitius exaudi, ac concede ut quæ illi facienda sunt percipiat, & ut gratia & virtute tua adjutus, ea quæ perceperit fideliter impleat, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Rom. xij. 1.

Obscuro itaque vos fratres per misericordiam Dei, ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem, sanctam, Deo placentem, rationabile obsequium vestrum. Et nolite conformari huic sæculo; sed reformamini in novitate sensus vestri, ut probetis quæ sit voluntas Dei, bona, & beneplacens, & perfecta. Dico enim per gratiam quæ data est mihi, omnibus qui sunt inter vos, non plus sapere quam oportet sapere; sed sapere ad sobrietatem, & unicuique sicut Deus divisit mensuram fidei. Sicut enim in uno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent; ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra.

Evangelium S. Luc. ij. 41.

ET ibant parentes ejus per omnes annos in Jerusalem, in die solemni Paschæ. Et cum factus esset annorum duodecim, ascendentibus illis in Jerosolymam, secundum consuetudinem diei festi: Consummatisque diebus cum redirent, remansit puer Jesus in Jerusalem, & non cognoverunt parentes ejus. Existimantes autem illum esse in comitatu, venerunt iter diei,

diei, & requirebant eum inter cognatos & notos. Et non inuenientes, regressi sunt in Ierusalem, requirentes eum. Et factum est post triduum invenerunt illum in templo, sedentem in medio Doctorum, audientem illos, & interrogantem eos. Stupebant autem omnes qui eum audiebant, super prudentia & responsis ejus. Et videntes admirati sunt: & dixit mater ejus ad illum, Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce, pater tuus & ego dolentes quærebamus te. Et ait ad illos, Quid est quod me quærebatis? Nesciebatis quia in his quæ Patris mei sunt, oportet me esse? Et ipsi non intellexerunt verbum, quod locutus est ad eos. Et descendit cum eis, & venit Nazareth, & erat subditus illis: & mater ejus conservabat omnia verba hæc in corde suo. Et Jesus proficiebat sapientia, & ætate, & gratia apud Deum & homines.

Dominica prima post Pascha.

Collecta.

OMnipotens Pater, qui Filium tuum unigenitum dedisti, ut pro peccatis nostris moreretur, & propter justificationem nostram resurgeret, concede ut abjecto malitiæ & nequitiae fermento, in puritate vitæ & veritate semper tibi serviamus, per merita ejusdem Filii tui Jesu Christi Domini nostri. *Amen.*

Epistola. 1 S. Joan. v. 4.

OMne quod natum est ex Deo, vincit mundum, & hæc est victoria quæ vincit mundum, fides nostra. Quis est, qui vincit mundum, nisi qui credit, quoniam Jesus est Filius Dei? Hic est, qui venit per aquam, & sanguinem, Jesus Christus: non in aqua solum:

lum: sed in aqua & sanguine. Et spiritus est, qui testificatur; quoniam Christus est veritas: quoniam tres sunt, qui testimonium dant in Coelo: Pater, Verbum, & Spiritus Sanctus: & hi tres unum sunt. Et tres sunt, qui testimonium dant in terra, Spiritus, & aqua, & sanguis: & hi tres unum sunt. Si testimonium hominum accipimus: testimonium Dei majus est; quoniam hoc est testimonium Dei quod majus est, quoniam testificatus est de Filio suo. Qui credit in Filium Dei, habet testimonium Dei in se. Qui non credit filio, mendacem facit eum, quia non credit in testimonium quod testificatus est Deus de Filio suo. Et hoc testimonium, quoniam vitam æternam dedit nobis Deus; & hæc vita in Filio ejus est: qui habet Filium Dei, habet vitam: qui non habet Filium Dei, vitam non habet.

Evangelium. S. Joan. xx. 19.

CUM fero esset die illo, una Sabbathorum; & fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati propter metum Judæorum; venit Jesus, & stetit in medio, & dixit eis: pax vobis. Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus & latus. Gavisi sunt ergo discipuli viso Domino: dixit ergo eis iterum, pax vobis: sicut misit me Pater, & ego mitto vos: & hoc cum dixisset, insufflavit, & dixit eis; accipite Spiritum Sanctum: quorum remiseritis peccata, remittuntur eis; & quorum retinueritis, retenta sunt.

Dominica Trinitatis.

Collecta.

OMnipotens & æterne Deus, qui nobis famulis tuis gratiam largitus es ad cognoscendam in confessione veræ fidei, æternæ Trinitatis gloriam, & ad adorandam

randam, in potentia divina Majestatis unitatem; quæsumus ut in ejusdem fidei firmitate tuo beneficio permanentes, ab omnibus adversis nos immunes semper præstare velis, qui vivis & regnas unus Deus, in sæcula sæculorum. *Amen.*

Pro Epistola. Apocal. iv. 1.

Post hæc vidi; & ecce ostium apertum in cœlo; & vox prima quam audiivi tanquam tubæ loquentis mecum, dicens, ascende huc, & ostendam tibi quæ oportet fieri post hæc, & statim fui in spiritu: & ecce sedes erat posita in cœlo, & supra sedem sedens. Et qui sedebat, similis erat aspectui lapidis iaspidis & sardii: Et iris erat in circuitu sedis, similis visioni smaragdinae. Et in circuitu sedis, sedilia viginti quatuor: & super thronos viginti quatuor seniores sedentes, circum-amicti vestimentis albis, & in capitibus eorum coronæ aureæ. Et de throno procedebant fulgura, & voces, & tonitrua: & septem lampades ardentes ante thronum, quæ sunt septem spiritus Dei. Et in conspectu sedis, tanquam mare vitreum simile crystallo, & in medio sedis, & in circuitu sedis, quatuor animalia plena oculis ante & retro. Et animal primum, simile leoni; & secundum animal simile vitulo; & tertium animal, habens faciem quasi hominis; & quartum animal, simile aquilæ volanti. Et quatuor animalia, singula eorum habebant alas fenas: & in circuitu & intus plena sunt oculis, & requiem non habebant die ac nocte dicentia; sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus omnipotens, qui erat, qui est, & qui venturus est. Et cum darent illa animalia gloriam, & honorem & benedictionem sedenti super thronum, viventi in sæcula sæculorum; procidebant viginti quatuor seniores ante sedentem in throno, & adorabant viventem in sæcula sæculorum, & mittebant coronas suas

fuas ante thronum dicentes : dignus es Domine Deus
noster accipere gloriam, & honorem, & virtutem ; quia
tu creasti omnia, & propter voluntatem tuam erant
& creata sunt.

Evangelium. S. Joan. iij. 1.

ERat homo ex Pharisæis, Nicodemus nomine, prin-
ceps Judæorum. Hic venit ad Jesum nocte, &
dixit ei ; Rabbi, scimus quia à Deo venisti magister :
nemo enim potest hæc signa facere quæ tu facis, nisi
fuerit Deus cum eo. Respondit Jesus, & dixit ei,
Amen, amen, dico tibi, nisi quis natus fuerit denuo,
non potest videre regnum Dei. Dicit ad eum Nico-
demus, quomodo potest homo nasci cum sit senex ?
Nunquid potest in ventrem matris suæ iterum introire,
& renasci ? Respondit Jesus ; Amen, amen, dico tibi,
nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto, non
potest introire in regnum Dei. Quod natum est ex
carne, caro est ; & quod natum est ex Spiritu, Spiritus
est. Non mireris quia dixi tibi, oportet vos de-
nuo nasci. Spiritus ubi vult spirat, & vocem ejus
audis ; sed nescis unde veniat, aut quo vadat : sic est
omnis, qui natus est ex Spiritu. Respondit Nico-
demus & dixit ei : quomodo possunt hæc fieri ? Re-
spondit Jesus, & dixit ei, Tu es magister in Israel,
& hæc ignoras ? Amen, amen, dico tibi, quia quod
scimus loquimur, & quod vidimus testamur, & testi-
monium nostrum non accipitis. Si terrena dixi vo-
bis & non creditis : quomodo, si dixero vobis cœ-
lestia, credetis ? Et nemo ascendit in cœlum, nisi qui
descendit de cœlo, filius hominis, qui est in cœlo.
Et sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto ; ita
exaltari oportet Filium hominis ; ut omnis qui cre-
dit in ipsum non pereat, sed habeat vitam æternam.

Dominica decima quinta post Trinit.

Collecta.

CUSTODI quæsumus, Domine, Ecclesiam tuam, misericordiatione perpetuâ. Et quia sine te non potest non labi humana fragilitas, gratiæ tuæ auxilium concede nobis; quo ab omnibus noxiis abstrahamur, & ad cuncta salutaria dirigamur, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Gal. vj. 11.

VIDEDE qualibus literis scripsi vobis meâ manu. Quicunque volunt placere in carne, hi cogunt vos circumcidi; tantum ut crucis Christi persecutionem non patiantur. Neque enim qui circumcidentur, legem custodiunt; sed volunt vos circumcidi, ut in carne vestra glorientur. Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcisio aliquid valet, neque præputium: sed nova creatura. Et quicunque hanc regulam secuti fuerint, pax super illos, & misericordia, & super Israel Dei. De cætero nemo mihi molestus sit. Ego enim stigmata Domini Jesu in corpore meo porto. Gratia Domini nostri Jesu Christi cum spiritu vestro, fratres. *Amen.*

Evangelium. S. Matth. vj. 24.

NEMO potest duobus Dominis servire, aut enim unum odio habebit, & alterum diliget; aut unum sustinebit, & alterum contemnet. Non potestis Deo servire, & mammonæ. Ided dico vobis ne solici
citi

citi sitis animæ vestræ quid manducetis, neque corpori vestro quid induamini. Nonne anima plus est quàm esca, & corpus plusquam vestimentum? Respicite volatilia cœli, quoniam non ferunt, neque metunt, neque congregant in horrea: & Pater vester cœlestis pascit illa. Nonne vos magis pluris estis illis? Quis autem vestrum cogitans, potest adjicere ad staturam suam cubitum unum? Et de vestimento quid solliciti estis? Considerate lilia agri quomodo crescunt, non laborant neque nent. Dico autem vobis quoniam nec Salomon in omni gloria sua coopertus est sicut unum ex istis: si autem fœnum agri quod hodiè est, & cras in clibanum mittitur, Deus sic vestit: quanto magis vos modicæ fidei? Nolite ergo solliciti esse, dicentes, quid manducabimus, aut quid bibemus, aut quo operiemur? Hæc enim omnia Gentes inquirunt. Scit enim Pater vester, quia his omnibus indigetis. Quærite ergo primùm regnum Dei, & justitiam ejus; & hæc omnia adjicientur vobis. Nolite ergo solliciti esse in crastinum; crastinus enim dies sollicitus erit sibi ipsi. Sufficit diei malitia sua.

Dominica decima sexta post Trinit.

Collecta.

Ecclēsiā tuā Domine, perpetuo misericordiæ tuæ subsidio mundato & munito: & quia sine ope tua non potest salva consistere, tuo semper auxilio tuaque bonitate custodiatur, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Ephes. iij. 13.

Peto, ne deficiatis in tribulationibus meis pro vobis, quæ est gloria vestra: hujus rei gratia flecto genua mea, ad Patrem Domini nostri Jesu Christi, ex quo

quo omnis paternitas in coelis, & in terra nominatur: ut det vobis secundum divitias gloriæ suæ, virtute corroborari per Spiritum ejus in interiori homine; Christum habitare per fidem in cordibus vestris; in charitate radicati & fundati; ut possitis comprehendere cum omnibus sanctis, quæ sit latitudo, & longitudo, & sublimitas, & profundum; scire etiam supereminentiam scientiæ, charitatem Christi, ut impleamini in omnem plenitudinem Dei. Ei autem qui potens est omnia facere superabundanter quam petimus aut intelligimus, secundum virtutem quæ operatur in nobis, ipsi gloria in Ecclesia, & in Christo Jesu, in omnes generationes sæculi sæculorum. *Amen.*

Evangelium. S. Luc. vij. 11.

ET factum, deinceps ibat Jesus in civitatem, quæ vocatur Naim: & ibant cum eo discipuli ejus, & turba copiosa. Cum autem appropinquaret portæ civitatis, ecce defunctus efferebatur filius unicus matris suæ: & hæc vidua erat: & turba civitatis multa cum illa. Quam cum vidisset Dominus, misericordia motus super eam, dixit illi, noli flere. Et accessit & tetigit loculum; hi autem qui portabant steterunt; & ait; adolescens, tibi dico surge: & resedit qui erat mortuus, & cœpit loqui: Et dedit illum matri suæ. Accepit autem omnes timor: & magnificabant Deum, dicentes, quia propheta magnus surrexit in nobis: & quia Deus visitavit plebem suam. Et exiit hic sermo in universam Judæam de eo, & in omnem circa regionem.

Dominica decima septima post Trinit.

Collecta.

TU A nos Domine, semper gratia præveniat & sequatur, adeoque bonis omnibus operibus jugiter præstet intentos, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Epist.

Epistola. Ephes. iv. 1.

Obscuro itaque vos ego vinctus in Domino, ut digne ambuletis vocatione qua vocati estis; cum omni humilitate, & mansuetudine, cum patientia, supportantes invicem in charitate, solliciti fervare unitatem spiritus in vinculo pacis. Unum corpus, & unus spiritus, sicut vocati estis in una spe vocationis vestrae: unus Dominus, una fides, unum baptisma: unus Deus & Pater omnium, qui super omnes, & per omnia, & in omnibus nobis.

Evangelium. S. Luc. xiv. 1.

FActum est cum intrasset Jesus in domum cujusdam principis Phariseorum, Sabbatho manducare panem; & ipsi observabant eum. Et ecce homo quidam hydropicus erat ante illum. Et respondens Jesus dixit ad Legisperitos & Phariseos, dicens, si licet Sabbatho curare? At illi tacuerunt. Ipse vero apprehensum sanavit eum, ac dimisit. Et respondens ad illos dixit. Cujus vestrum Asinus aut Bos in puteum cadet, & non continuo extrahet illum die Sabbathi? Et non poterant ad hæc respondere illi. Dicebat autem & ad invitatos parabolam, intendens quomodo primos accubitus eligerent, dicens ad illos: cum invitatus fueris ad nuptias, non discumbas in primo loco, ne forte honoratior te sit invitatus ab illo: Et veniens is qui te & illum vocavit, dicat tibi, da huic locum; & tunc incipias cum rubore novissimum locum tenere. Sed cum vocatus fueris, vade, recumbe in novissimo loco: ut cum venerit qui te invitavit, dicat tibi, amice ascende superius. Tunc erit tibi gloria coram simul discumbentibus; quia omnis qui se exaltat humiliabitur, & qui se humiliat exaltabitur.

Dominica decima octava post Trinit.

Collecta.

Gratiam eam Populo tuo concede quæsumus, Domine, qua mundi, carnis, & Diaboli tentationibus resistere, & Te solum verum Deum puro affectu puraque mente sectari possit, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. 1 Cor. i. 4.

Gratias ago Deo meo semper pro vobis, in gratia Dei quæ data est vobis in Christo Jesu; quod in omnibus facti estis divites in illo, in omni verbo, & in omni scientia (sicut testimonium Christi confirmatum est in vobis,) ita ut nihil vobis desit in ulla gratia expectantibus revelationem Domini nostri Jesu Christi. Qui & confirmabit vos usque in finem sine crimine in die adventus Domini nostri Jesu Christi.

Evangelium. S. Matth. xxij. 34.

Pharisæi autem audientes quod silentium imposuisset Sadducæis, convenerunt in unum: & interrogavit eum unus ex eis, Legis doctor tentans eum, magister quod est mandatum magnum in Lege? Ait illi Jesus, diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & in tota anima tua, & in tota mente tua. Hoc est maximum & primum mandatum. Secundum autem simile est huic, diliges proximum tuum sicut teipsum. In his duobus mandatis tota lex pendet & Prophetæ. Congregatis autem Pharisæis, interrogavit eos Jesus dicens; quid vobis videtur de Christo? Cujus filius est? Dicunt ei, David. Ait illis, quomodo ergo David

David in spiritu vocat eum Dominum; dicens, dixit Dominus Domino meo, sede à dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum? Si ergo David vocat eum Dominum, quomodo filius ejus est? Et nemo poterat ei respondere verbum, neque ausus fuit quisquam ex illa die eum amplius interrogare.

Dominica decima nona post Trinit.

Collecta.

QUæsumus Domine, quia tibi sine Te placere non possumus; dirigat corda nostra in omnibus Sanctus Spiritus tuus, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Ephes. iv. 17.

HOC igitur dico, & testificor in Domino, ut jam non ambuletis, sicut & Gentes ambulant in vanitate sensus sui, tenebris obscuratum habentes intellectum, alienati à vita Dei per ignorantiam quæ est in illis, propter cœcitatem cordis ipsorum: qui desperantes, semetipsos tradiderunt impuditiæ in operationem immunditiæ omnis, in avaritiam. Vos autem non ita didicistis Christum: si tamen illum audistis, & in ipso edocti estis, sicut est veritas in Jesu; deponere vos secundum pristinam conversationem veterem hominem, qui corrumpitur secundum desideria erroris. Renovamini autem spiritu mentis vestræ: & induite novum hominem, qui secundum Deum creatus in justitia, & sanctitate veritatis. Propter quod deponentes mendacium, loquimini veritatem unusquisque cum proximo suo: quoniam sumus invicem membra. Irascimini & nolite peccare: Sol non occidat super

super iracundiam vestram: nolite locum dare Diabolo. Qui furabatur, jam non furetur: magis autem laboret operando manibus suis quod bonum est, ut habeat unde tribuat necessitatem patienti. Omnis sermo malus ex ore vestro non procedat: Sed si quis bonus ad ædificationem fidei, ut det gratiam audientibus. Et nolite contristare Spiritum sanctum Dei: in quo signati estis in diem redemptionis. Omnis amaritudo, & ira, & indignatio, & clamor, & blasphemia tollatur à vobis cum omni malitia. Estote autem invicem benigni, misericordes, donantes invicem sicut & Deus in Christo donavit vobis.

Evangelium. S. Matth. ix. 1.

Ascendens Jesus in naviculam, transfretavit, & venit in civitatem suam; & ecce offerebant ei paralyticum jacentem in lecto. Et videns Jesus fidem illorum, dixit paralytico; confide fili, remittuntur tibi peccata tua. Et ecce quidam de Scribis dixerunt intra se, hic blasphematur. Et cum vidisset Jesus cogitationes eorum, dixit: Ut quid cogitatis mala in cordibus vestris? Quid est facilius dicere? Dimittuntur tibi peccata tua? An dicere, Surge, & ambula? Ut autem sciatis, quia Filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata: tunc ait paralytico, surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam: & surrexit, & abiit in domum suam. Videntes autem turba timuerunt, & glorificaverunt Deum, qui dedit potestatem talem hominibus.

Dominica vigesima post Trinit.

Collecta.

Omnipotens ac summe misericors Deus, ab omnibus noxiis clementi tua bonitate, nos protege; ut mente juxta atque corpore expediti, ea quæ fieri

fieri vis, alacriter exequamur, per Jesum Christum
Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Ephes. v. 15.

V Idete itaque fratres quomodo caute ambuletis,
non quasi insipientes, sed ut sapientes: redimentes
tempus, quoniam dies mali sunt. Propterea nolite fi-
eri imprudentes, sed intelligentes quæ sit voluntas
Dei. Et nolite inebriari vino in quo est luxuria, sed
impleamini Spiritu sancto. Loquentes vobismetipsis
in Psalmis & hymnis, & canticis spiritualibus cantan-
tes & psallentes in cordibus vestris Domino: gratias
agentes semper pro omnibus, in nomine Domini no-
stri Jesu Christi Deo & Patri: subjecti invicem in
timore Christi.

Evangelium. S. Matth. xxij. 1.

R Espondens Jesus, dixit iterum in parabolis eis,
dicens; Simile factum est regnum cœlorum ho-
mini regi, qui fecit nuptias filio suo, & misit servos
suos vocare invitatos ad nuptias: & volebant veni-
re. Iterum misit alios servos dicens, dicite invitatis,
ecce prandium meum paravi; tauri mei, & altilia
occisa sunt, & omnia parata, venite ad nuptias. Illi
autem neglexerunt, & abierunt, alius in villam suam,
alius vero ad negotiationem suam: reliqui vero te-
nuerunt servos ejus, & contumeliis affectos occide-
runt. Rex autem cum audisset iratus est, & missis
exercitibus suis perdidit homicidas illos, & civitatem
illorum succendit. Tunc ait servis suis, nuptiæ qui-
dem paratæ sunt: sed qui invitati erant non fuerunt
digni. Ite ergo ad exitus viarum, & quoscunque
inveneritis vocate ad nuptias. Et egressi servi ejus
in vias, congregaverunt omnes quos invenerunt ma-
los

los & bonos: & impletæ sunt nuptiæ discumbentium. Intravit autem rex ut videret discumbentes: & vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Et ait illi, amice, quomodo huc intraſti non habens veſtem nuptialem? At ille obmutuit. Tunc dixit rex miniſtris, ligatis manibus & pedibus ejus, mittite eum in tenebras exteriores: ibi erit fletus & ſtridor dentium. Multi enim ſunt vocati, pauci vero electi.

Finito autem Evangelio, recitatur ſequens Symbolum, ſtante adhuc univerſo populo ut antea.

CRedo in unum Deum Patrem Omnipotentem, factorem cœli & terræ, atque viſibilium omnium & inviſibilium. Et in unum Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum, Filium Dei unigenitum, ex Patre natum ante omnia ſæcula; Deum de Deo, lumen de Lumine: Deum verum de Deo vero; Genitum non factum: Conſubſtantialem Patri, per quem omnia facta ſunt: Qui propter nos homines, & propter noſtram ſalutem deſcendit de cœlis; & incarnatus eſt de Spiritu ſancto ex Maria Virgine, & homo factus eſt; Crucifixus etiam pro nobis ſub Pontio Pilato; Paſſus & ſepultus eſt: Et reſurrexit tertia die ſecundum Scripturas; & aſcendit in cœlum; Sedet ad dextram Patris: Et iterum venturus eſt cum gloria, judicare vivos & mortuos: Cujus regni non erit finis.

Et in Spiritum ſanctum, Dominum & vivificantem: Qui ex Patre Filioque procedit; Qui cum Patre & Filio ſimul adoratur & conglorificatur: Qui loquutus eſt per Prophetas. Et unam ſanctam Catholicam & Apoſtolicam Eccleſiam. Confiteor unum Baptiſma in remiſſionem peccatorum: Et expecto reſurrectionem mortuorum: Et vitam venturi ſæculi.
Amen.

Tum

Tum Presbyter ad Mensam Domini revertitur, & Offertorium incipit, una aut altera aut etiam pluribus harum sententiarum recitatis.

SIC luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum qui in cœlis est. *S. Matth. v. 16.*

Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra; ubi ærugo & tinea demolitur; & ubi fures effodiunt & furantur. Thesaurizate autem vobis thesauros in cœlo; ubi neque ærugo neque tinea demolitur; & ubi fures non effodiunt nec furantur. *S. Matth. vi. 19, 20.*

Hoc autem dico, qui parce seminat, parce & metet; & qui seminat in benedictionibus, de benedictionibus & metet. Unusquisque prout destinavit in corde: non ex tristitia aut ex necessitate. Hilarem enim datorem diligit Deus. *2 Cor. ix. 6, 7.*

Non enim injustus Deus, ut obliviscatur operis vestri, & dilectionis quam ostenditis in nomine ipsius, qui ministrastis sanctis, & ministratis. *Heb. vj. 10.*

Beneficiæ autem & communionis nolite oblivisci. Talibus enim hostiis promeretur Deus. *Heb. xij. 16.*

Beatus vir qui intelligit super egenum & pauperem; in die mala liberabit eum Dominus. *Psal. xli. 1.*

Tum dicit Presbyter.

Oremus pro universo statu Ecclesiæ Christi hic in terra militantis.

OMnipotens & æterne Deus, qui per sanctum Apostolum tuum nos docuisti orare, obsecrare, deprecari, & gratias agere pro omnibus hominibus; Te rogamus supplices ut clementer (*eleemosynas atque oblationes nostras accipias, &*) has nostras oratio-

nes quas divinæ majestati tuæ offerimus, exaudias; supplicantes, ut spiritum veritatis, unitatis ac concordiae, universæ Ecclesiæ tuæ inpires. Concede etiam ut quotquot sanctum nomen tuum confitentur, ii omnes in sancti verbi tui veritate consentiant, vivantque inter se in charitate concordēs. Insuper te rogamus supplices, ut omnes Reges, Principes ac Dynastas, Christum profitentes, serves ac tuearis: imprimis autem famulam tuam *Annam* Reginam nostram, ut sub ea pie & tranquille vivamus. Da etiam Consiliariis ipsius universis, singulisque Magistratu aliquo sub ipsa fungentibus, ut recte ac sine personarum acceptione jus dicant; nequitiam & vitia coercendo, & veram Dei religionem & virtutem tuendo & propagando. Eam autem gratiam Episcopis ac Ministris omnibus largire, qua cum moribus tum doctrina, verbum tuum vivum patefaciant, promoveant & illustrent; & recte riteque Sacramenta tua sancta administrent. Et populo tuo universo, huic autem Coetui præsertim, concede ut animo miti ac debita reverentia, sanctum verbum tuum audiant ac excipiant, tibi vere servientes in sanctitate & justitia, omnibus diebus vitæ suæ. Maxima insuper cum animi demissione te rogamus Domine pro benignitate tua, ut eos omnes consoleris & adjuves; qui angustiis, doloribus, inopia, morbo, aliisve rebus adversis premuntur. Atque sancto nomini tuo benedicimus pro omnibus famulis tuis, qui in fide ac timore tuo ex hac vita migrarunt; suppliciter te rogantes, ut gratia nobis concedatur, qua eorum exempla bona sequuti, una cum illis regni tui cœlestis fiamus participes. Hæc nobis concede, Pater, propter Jesum Christum, Mediatorem & Advocatum nostrum unicum. *Amen.*

Tum Presbyter ad accipiendam sacram Communionem accedentibus dicit,

VOS quos vere & serio peccatorum vestrorum poenitet, quique proximos vera charitate completimini, & vitam novam instituere decrevistis; mandatis Dei obsequendo, & in viis ejus sanctis posthac ambulando: cum fide accedite, & hoc sanctum Sacramentum accipite in solatium vestrum: atque omnipotenti Deo magna cum animi demissione confitemini, in genua modeste provoluti.

Tum hæc generalis Confessio eorum omnium nomine quibus propositum est sacram Communionem accipere, fit ab aliquo Ministrorum, ipso & Populo universo in genua humiliter provolutis, ac dicentibus.

OMnipotens Deus, Pater Domini nostri Jesu Christi, rerum omnium conditor, hominum omnium Judex, confitemur ac deploramus multiplicia peccata & scelera nostra, quæ subinde flagitiose admodum commisimus, cogitatione, verbo, & opere; contra divinam Tuam majestatem; Iram atque indignationem tuam adversus nos justissime provocantes. Serio nos poenitet, & ex animo dolemus ob ejusmodi delicta nostra; eorum recordatio nobis acerba est, Onus intolerabile. Miserere nostri, Miserere nostri, Pater summe misericors. Propter filium tuum Jesum Christum Dominum nostrum, Præteritorum omnium veniam concede; da etiam ut in posterum semper tibi serviamus, & placeamus in novitate vitæ; ad nominis tui honorem & gloriam, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Tum Presbyter (aut Episcopus si adsit) erigit se, & conversus ad Populum hanc absolutionem pronuntiat.

OMnipotens Deus Pater noster cœlestis, qui ex summa misericordia peccatorum remissionem promisit

promisit, iis omnibus qui serio atque ex animo poenitentes cum vera fide ad eum se convertunt, vestri misereatur; peccata vestra vobis omnia condonet, ab iisque vos liberet; vos confirmet & roboret in omni bono, vosque perducatur ad vitam æternam, per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Deinde Presbyter dicit.

Audite suavissima verba Christi Servatoris nostri, ad consolandum eos omnes qui ad ipsum revera convertuntur.

Venite ad me omnes qui laboratis atque onerati estis, & ego reficiam vos. *S. Matth. xi. 28.*

Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum dederit; ut omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam. *S. Joan. iij. 16.*

Audite etiam quid dicat Sanctus Paulus.

Fidelis sermo, & omni acceptione dignus, quod Christus Jesus venit in hunc mundum peccatores salvos facere. *1 Tim. i. 15.*

Audite etiam quid dicat Sanctus Joannes.

Si quis peccaverit, Advocatum habemus apud Patrem, Jesum Christum justum, & ipse est propitiatio pro peccatis nostris. *1 S. Joan. ij. 1.*

Post quæ pergit Presbyter dicens.

Sursum corda.

Resp. *Elevamus ad Dominum.*

Presb. Gratias agamus Domino Deo nostro.

Resp. *Dignum & justum est.*

Tum Presbyter ad mensam Domini conversus dicit.

Vere dignum & justum est, & indispensabili officio tenemur tibi semper & ubique gratias agere, Domine, Sancte Pater, Omnipotens æterne Deus.
Ideo

I Deo cum Angelis, & Archangelis, cumque omni militia cœlestis exercitus, gloriosum nomen tuum laudamus, & magnificamus; te sine fine celebrantes ac dicentes, Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth, pleni sunt cœli & terra gloria tua; Osanna tibi in excelsis Deus. *Amen.*

Tum Presbyter in genua provolutus ad Mensam Domini, hanc sequentem Orationem dicit eorum omnium nomine qui sunt communicaturi.

NON ideo ad hanc mensam tuam audemus accedere, Domine misericors, quod in nostra iustitia confidamus; sed in multitudine ac magnitudine miserationum tuarum. Non sumus digni qui micam colligamus sub mensa tua. Tu vero idem es Dominus cujus proprium est semper misereri. Nobis igitur concede Domine misericors, carnem Filii tui dilectissimi Jesu Christi, sic comedere; sicque sanguinem illius bibere; ut corpora nostra peccatis inquinata, munda fiant per illius corpus; & animæ nostræ abluantur in pretioso ipsius sanguine; utque perpetuo in ipso habitemus, & ipse in nobis. *Amen.*

Quum Presbyter stans ante Mensam Domini, Panem & Vinum ita disposuerit, ut expeditius ac decentius possit panem frangere coram Populo, & Calicem in manus sumere; dicit orationem consecrationis, prout sequitur.

OMnipotens Deus, Pater noster cœlestis, qui ex immensa tua misericordia Jesum Christum Filium tuum unicum dedisti, ut mortem crucis subiret pro redemptione nostra; qui ibi (unica sui ipsius oblatione semel facta) plenum, perfectum, & sufficiens sacrificium obtulit, oblationem & satisfactionem pro peccatis totius mundi; & instituit præcepitque nobis in
sancto

sancto Evangelio suo, perpetuam memoriam pretiosæ
 suæ mortis celebrare, usque dum redeat: Exaudi nos
 quæsumus supplices, Pater misericors, & concede ut
 nos sumentes has creaturas tuas panem & vinum, juxta
 sanctam institutionem Filii tui Servatoris nostri Jesu
 Christi, in memoriam mortis ac passionis illius, parti-
 cipes fiamus beatissimi illius corporis ac sanguinis. Qui
 ea nocte qua tradebatur accepit ^a pa-
 nem; & cum gratias egisset, illum ^b fregit, ac dedit discipulis suis, di-
 cens, accipite, comedite, ^c hoc est
 Corpus meum quod pro vobis datur, hoc facite in meam commemorationem.
 Similiter postquam cœnatum
 est ^d accepit Calicem, & postquam
 gratias egisset, dedit illis, dicens, Bi-
 bite ex hoc omnes, ^e hic est enim San-
 guis meus Novi Testamenti, qui pro
 vobis & pro multis effunditur in re-
 missionem peccatorum. Hoc facite,
 quotiescunque biberitis in meam commemorationem.

*a Hic Presbyter ac-
cipit patenam in manus*

*b Hic autem fran-
git panem.*

*c Hic manu porrecta
tangit quicquid panis
ibi fuerit.*

*d Hic calicem manu
prehendit.*

*e Et hic vasa omnia
(seve sint calices seve
lagenæ) in quibus est
vinum consecrandum,
tangit porrecta manu.*

*Tunc Minister primus sacram Communionem sumit ipse sub
 utraque specie; tum pergit eam porrigere Episcopis,
 Presbyteris & Diaconis, eodem modo, si qui adfuerint;
 postea vero etiam plebi in manus ordine, singulis humili-
 ter in genua provolutis. Unicuique autem panem por-
 rigens dicit:*

COrpus Domini nostri Jesu Christi, quod pro te
 traditum est, corpus & animam tuam servet in
 vitam æternam. Accipe & comede hoc, in memori-
 am quod Christus mortuus est pro te, & fide illo ve-
 scitor in corde tuo, cum gratiarum actione.

Minister ne

Minister Calicem porrigens unicuique, dicit :

Sanguis Domini nostri Jesu Christi, qui pro te effusus est, corpus & animam tuam fervet in vitam æternam : Bibe hoc in memoriam quod sanguis Christi pro te effusus est, & gratias age.

Si quantum panis aut vini consecratum fuerat, id totum absumptum est priusquam omnes communicaverint ; Presbyter majorem copiam consecrat juxta prius præscriptam formulam : incipiens à verbis (Servator noster Christus eadem nocte qua, &c.) ad benedicendum Pani, & ab his (similiter postquam Coenatum) ad benedicendum Calici.

Postquam omnes communicaverint, Minister redit ad Mensam Domini, & reverenter super ea reponit quicquid superfuerit ex consecratis Elementis, illud cooperiens mundo linteo.

Tum Presbyter recitat Orationem Dominicam, populo unanquamque petitionem post ipsum iterante.

Pater noster, qui es in cœlis. Sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in cœlo & in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos à malo. Quia tuum est regnum, potentia & gloria, in secula seculorum. *Amen.*

Deinde dicitur, ut habetur in sequentibus.

O Domine ac Pater cœlestis, nos humiles famuli rogamus supplices paternam tuam bonitatem, ut hoc laudis & gratiarum actionis sacrificium clementer accipias, humillime supplicantes, ut propter me-

E

rita

rita & mortem Filii tui Jesu Christi, & per fidem in illius sanguinem concedas, ut nos cum universa Ecclesia peccatorum nostrorum remissionem, cæteraque omnia beneficia passionis illius consequamur. Hic autem offerimus ac præsentamus tibi, O Domine, nos ipsos, animas nostras & corpora, tibi hostiam rationalem & vivam; submisisse rogantes, ut quotquot participes sumus hujus sanctæ Communionis, tua gratia & coelesti benedictione repleamur. Et quanquam indigni sumus ob multiplicia peccata nostra, qui tibi ullum sacrificium offeramus, attamen te rogamus supplices, ut acceptum habeas hoc debitum obsequium ac hunc cultum nostrum; non intuendo merita nostra, sed condonando delicta; per Jesum Christum Dominum nostrum, per quem & cum quo, in unitate Spiritus sancti, Tibi sit, Pater Omnipotens, omnis honor & gloria, in sæcula sæculorum. *Amen.*

GLoria in excelsis Deo, & in terra pax, bona voluntas hominibus. Te laudamus, Tibi benedicimus; Te adoramus, Te glorificamus; Tibi gratias agimus, propter summam gloriam tuam, Domine Deus, Rex coeli, Deus Pater omnipotens.

Domine Fili unigenite Jesu Christe, Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris qui tollis peccata mundi, miserere nostri. Qui tollis peccata mundi, miserere nostri. Qui tollis peccata mundi, suscipe orationem nostram. Qui sedes ad dexteram Dei Patris, miserere nostri.

Quoniam Tu solus sanctus, Tu solus Dominus, Tu solus ô Christe, cum spiritu sancto, altissimus in gloria Dei Patris. *Amen.*

PA X Dei, quæ superat omnem intellectum, servet corda vestra & mentes vestras, in cognitione & amore Dei, & Filii ejus Jesu Christi Domini nostri: Et favor omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, vobis adsit semperque vobiscum maneat. *Amen.*

P S A L M. CXVII.

- 1 **O** Gentes omnes undique
Laudate Dominum;
Illum laudate populi,
Per orbis ambitum.
- 2 Nam ingens est hominibus
Illius bonitas,
Et in æterna sæcula
Jehovæ veritas.
- 3 Sit laus Trin-uni Domino,
Honor & gloria,
Ab universo populo,
Per cuncta sæcula.

F I N I S.